

φραστικά μέσα' στην έρευνα που είχε αρχίσει το περιοδικό από το πρώτο του τεύχος (σ. 5).²¹

Υπογραμμίζω επίσης το άρθρο «Η τύχη της Ευρώπης» του Ηλία Έρενμπουργκ (σ. 9, 15), το διήγημα «Μια παρτίδα σκάκι» του Άγγ. Τερζάκη (σ. 11, 15) και το πόιημα «Federico Garcia Lorca» του N. Καββαδία (σ. 9), στο οποίο εύστοχα εγγράφονται ισπανικές και ελληνικές συνθήκες. Από τις επτά στροφές αντιγράφω την πέμπτη και την έκτη:

[...]

Ατσίγγανε κι Αφέντη μου, με τί να σε στολίσω;
Φέρτε το Μαυριτανικό σκουτί το πορφυρό.
Στον τοίχο της Καισαριανής μας φέραν από πίσω,
Κι ίσα έν' αντρίκιο ανάστημα ψηλώσαν το σωρό.

Κοπέλες απ' το Δίστομο φέρτε νερό και ξύδι.
Κι απάνω στη φοράδα σου δεμένος σταυρωτά,
Σύρε για κένο το στερνό στην Κόρδοβα ταξίδι
Μεσ' απ' τα διψασμένα της χωράφια τ' ανοιχτά.

[...]

Ο.π., σ. 9

Και για όσους δεν γνωρίζουν τα ιστορικά διευκρινίζω: Στον ονομαστό τοίχο της Καισαριανής εκτελούσαν τους ομήρους οι Γερμανοί. Στην πόλη Κόρδοβα οι φρανκικοί δολοφόνησαν τον Φ. Γκ. Λόρκα. Στο Δίστομο οι Γερμανοί εκτέλεσαν όλο τον άρρενα πληθυσμό, όπως είχαν κάνει και στο ισπανικό χωριό Γκερνίκα (που λανθασμένα τη διαβάζουμε Γκουέρνικα, όπως και τον σχετικό πίνακα του Πικάσο).

Στο τεύχος 4 (2 Ιουνίου) με τίτλο «Νεολογιωτατισμός» ο Δ. Φωτιάδης ελέγχει τους λογοτέχνες και καλλιτέχνες που θεωρούν ότι δεν τους αφορά η τύχη της ανθρωπότητας (σ. 1-2).

Με εισαγωγικό σημείωμα του Γιάννη Ζέβγου δημοσιεύεται ο πρόλογος του N. Ζαχαριάδη στη μελέτη του για τον Δωδεκάλογο των γύφτων του Παλαμά που ολοκληρώνεται στο επόμενο τεύχος (αντίστοιχα, σ. 5-9/6, τεύχ. 5, σ. 5). Επρόκειτο για την πρώτη έκδοση²² της μελέτης στο ευ-

21. Βλ. Ανρικός Βίος, 1968, τόμος Ε', σ. 171-175, επιμ. Γ. Π. Σαββίδης, Ίκαρος.

22. Πράγματι δεύτερη έκδοση, αν θεωρηθεί πρώτη εκείνη που κυκλοφόρησε στην ελεύθερη Ελλάδα τον Αύγουστο του 1944.

